

JAN LILLEBY

□□□□ Det holdes for sant at Romerbrevet ble skrevet av Paulus omkring 57-58 e. Kr. da han var i ferd med å avslutte sitt opphold der, som varte i tre år. Han ønsket å komme seg til Jerusalem og rekke «Ukenes Fest» - pinsefeiringen i jødedommen (Apg. 20, 16).

ROMERBREVET I 57 E. KR. – DER FINNES MOSE LOV INTAKT

Rom. 3, 31 er klar, for dette sier:

«Opphever vi så loven ved troen? Langt derifra! Vi stadfester loven.»

I verset før (v. 30) påpekes at Gud rettferdiggjør den omskårne (jøden) av troen, og de uomskårne (hedning-proselytten)□□ ved□□ troen.

De hedninger som ble tillagt den messianske troende menigheten i aposteltiden, slapp å ta omskjærelse, for han var å regne som «omskåret» på□□ grunn av troen på Kristus.□

Han var rettferdiggjort□□ ved□□ troen. Men dette til tross: proselytter måtte i den messianske apostel tiden ta vanndåpen.□□ Se Apg. 15,□□ 19-20...som i utgangspunktet gjaldt proselytter og om de skulle avkreves omskjærelse og å holde Mose lov.

Se Apg. 10,47 – der Peter påpeker at proselyttene i Kornelius' hus (de hadde blitt fylt med Den Hellige Ånd) skulle få lov å ta vanndåpen.□□ Det var altså ikke nødvendig for Peter å□□ befale□□ at de ny omvendte hedningene der skulle måtte ta vanndåpen. Nei, de ønsket selv å ta den, derav uttrykket «få lov»□□ å□□ ta dåpen. Peter fant ut at siden de var blitt fylt med Hellig Ånden, - ja – hvem skulle kunne nekte dem å ta vanndåpen?

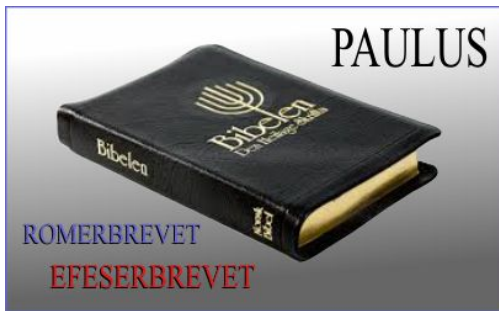
I aposteltiden var det altså slik at hedning-proselytten (de kaltes grekere) var,□□ 1)□□ tilregnet å ha blitt omskåret,□□ ikke med hender, men av Gud□□ ved□□ troen! □□ 2)□□ Fikk tillatelse til i likhet med jødene å ta vanndåpen. De hadde altså TO TYPER DÅP.

Akkurat slik det var også□□ etter□□ den regulære messianske aposteltiden, slik Paulus lærer i Kol. 2, 11: □□□□ (Dette er skrevet etter at Apostelgjerningene er lukket) -

«I ham (Kristus) er dere også blitt omskåret med en omskjærelse som ikke er gjort med (menneskers) hender, ved at kjødets legeme ble avlagt, ved Kristi omskjærelse.»

Kristi omskjærelse, det er det samme som□□ hans død□□ på korset for oss. Og denne omskjærelse gjort av Gud, kalles også av Paulus for «Dåpen til døden» - v. 12:

«For i dåpen ble dere begravet med ham, og i den ble dere oppreist med ham,□□ ved troen□□ på Guds kraft – han som oppreiste Kristus fra de døde.»

Men i efeserne og kolosserne, finner vi ikke vanddåpen. Den er ikke lenger ved kraft.

Men den «dåp» som ennå var i kraft, og er det den dag i dag, det er «Den ene dåp» i Ef. 4, 5 – som er en henvisning til det Paulus skriver i Kol. 2, 11. Vi er gitt en tilregnet dåp, en omskjærelse gjort av Gud, i det vi er tatt inn i Kristi korsdød og deretter oppreist med ham ved troen.

Menighetens tid, som er oss troende i dag, har kun den éne dåps form: Vi tilregnes dette i troen på Kristus, og dåpen er rett og slett Kristi død for oss. Og den kan bare bli gitt den troende som en tilregnet dåp. Gud krever ikke noen vanddåp slik han gjorde i den messianske tiden da Kongeriket for Israel ble forkynt.

Da Paulus skrev romerbrevet i år 57, så fant vi at Mose lov var ennå ved makt, ja, de messianske troende faktisk stadfestet denne loven. Stadfeste er samme som å bekrefte, samtykke i, og være enig med loven.

På engelsk så er det oversatt (Amplified Bible) :

«Do we then by (this) faith make the Law of no effect, overthrow it or make it a dead letter? Certainly not! On the contrary, we confirm and establish and uphold the Law.»

I Strongs leksikon for gresk, leser vi samme verset:

oun katargoumen nomon dia pisteos me alla istanomen nomon –

Uttrykket «istanomen nomon» betyr på norsk «vi opprettholder loven» - på engelsk blir dette: «We establish and uphold the Law». De to uttrykkene har Strongs ref. nr. 2476 og 3551. Derfor er *Amplified Bible oversettelsen* helt korrekt, og kanskje litt bedre og mer utvetydig enn den norske. Mose Lov var altså ved makt i hele aposteltiden slik det rapporteres i Apostelgjerningene.

DEN NYE HUSHOLDNINGEN MED NÅDEN ER UTEN MOSE LOV

Fra den tid (år 57 i Efesus) da Paulus skrev romerbrevet, og til da han satt i fengsel i Roma i år 62-63 (den annen fengsling), og skrev efeserbrevet, så hadde det skjedd noe dramatisk: Israel hadde falt ifra Gud som hans hellige nasjon på jord!

(Dette finner vi historikken om i Apg. 28, 25-28. Fallet – som var et åndelig fall – fant sted i det første møte apostelen hadde med jødernes Sanhedrin råd i Roma i år 60. Gud brøt med sin nasjon, og siden dette bruddet har det vært tyst fra himmelen. Den er forseglet med 7 segl. Men ser vi i Åp. 6, så begynner Den store Trengsel for Israel ved at Gud lar sine engler bryte disse 7 seglene. Himmelen lar høre fra seg igjen, men da ved at det kommer en utrenskende dom.

Israel skal ved tvang bringes tilbake til å bli en nasjon for Gud. Så brytes de syv basuners klang, og endelig så brytes/tømmes de syv vredeskålene).

Og ti år senere ble nasjonen ødelagt av romerhæren som straff for forfølgelsene mot den messianske forsamlingen i Jerusalem og ellers. Opprøret begynte i år 66, og i 70 (10. september) ble Israel/Jerusalem inntatt og knust, og de ble spredt i den siviliserte verden. Les Jesu lignelse om «Kongens utsendinger» i Matt. 22, 7.

Men enn så lenge så er det fremdeles tyst fra himmelen.

Er det slik i vår tid, **den frie nådefrelsens tid med Paulus sitt nådeevangelium**, at vi skal «Opprettholde og bekrefte, Mose Lov» slik vi leser i Rom. 3, 31?

Nei, heldigvis ikke.

For i år 62-63 da Paulus skrev efeserne og kolosserne, så ble Mose lov AVSKAFFET/FJERNET/KASTET VEKK.

Ef. 2, 14-15:

«For han (Kristus) er vår fred, han som gjorde de to (jøder og hedninger) til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet. 15: da han ved sitt kjød **avskaffet den lov som kom ved bud og forskrifter.** Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ETT NYTT MENNESKE og slik stifte fred.»

I Amplified Bible leser vi v.15 slik: «By abolishing in His (own crucified) flesh the enmity (caused by) the Law with its decrees and ordinances (which He annulled); that He from the two might create in Himself one new man (one new quality of humanity out of the two), so making peace.»

I Strongs leksikon for gresk, leser vi vers 15 slik:

katargesas sarki echthran nomon entolon dogmasin ina autou ktise duo ena kainon anthropon poion eirenen –

Det leses slik på norsk: «**Å ugyldiggjøre, avskaffe, i sitt kjød fiendskapet, som er (Mose) loven med bud og forskrifter, så han i seg selv kunne gjøre de to til ett nytt menneske og skape fred**». I den skrevne rekkefølgen i rødt og blått ovenfor, har ordene Strongs ref. nr. 2673, 4561, 2189b, 3551, 1785, 1378, 2443, 876, 2936, 1417, 1520, 2537, 444, 4160, og 1515.

Det er ingen tvil i forhold til Paulus sin lære skrevet på gammelt gresk, at det faktisk er en **annullering av Mose lov** det er snakk om! Skal vi følge Bibelen – sågar Paulus – så er det ingen vei utenom for noen 'fri tolking'. Adventistene har helt feil i sine tolkinger av deler av Bibelen. Mose lov forsvant idet Paulus etablerte den **helt nye tidshusholdningen** med den frie Guds nåde til alle som tror Kristus.

I romerbrevet **oppretholdt man loven**, men fem år senere (62-63), etter at Israel først var falt ifra Gud åndelig, så ble den samme Mose lov avskaffet! Den ble helt **annullert**, slik vi ser i Amplified Bible, samt i gresk originaltekst via Strongs sitert. Kan det sies klarere?

Det er jo ganske logisk, samt at det er historisk bekreftet som riktig: Israels frafall betød at dermed var de ikke lenger Guds «klient», Israel, i eksistens som nasjon for ham, og dermed var det ingen å kreve for å holde Mose lov og bud. Denne loven var jo i historien **ALDRI GITT TIL OSS**

HEDNINGER. (Rom. 2, 14).

Ef. 3, 1-9 viser, som nevnt, at Paulus dermed hadde fått i oppdrag av Kristus å etablere en helt ny tidshusholdning, den med Guds nåde for oss. Dermed ser vi også at Mose lov ikke kan kombineres – eventuelt løpe parallelt – med dette frie nådeevangelium ved tro alene. Slik vi eksempelvis finner hos adventistene, som både fremmer overholdelse av sabbat og av visse andre forskrifter i Mose lov.

Det er veldig trist at den grupperingen innen kristenheten, adventistene, ikke har tatt til seg Paulus' lære om lovens opphør. Ei heller det faktum at hedninger aldri var avkrevd av Gud for å holde Mose lov. De vil ikke ta inn over seg at loven var bare for Israel og deres eventuelle proselytter. Men fordi de har kollektivt misforstått Paulus' nådelære, så driver de faktisk i deres uvitenhet og fremmer dette gamle «Gjerdets skillevegg» - fiendskapet – som av Paulus er erklært å ha blitt nedrevet ved Kristus!

Men i menighetens tid, der er jøde og hedning ved troen gjort til ett, det er ikke lenger noe «Jøde først, så greker» (Rom. 1, 16).

I stedet er det – Kol. 3, 11 – «Her er IKKE greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbar, skyter, trell, fri – Kristus er alt og i alle.»

Så rett på sak og enkelt, og allikevel så innfløkt og vanskelig for visse grupperinger innen kristenhetens trossamfunn.

Det er viktig at vi som troende kristne har fått grep omkring det vår apostel – hedningenes apostel – Paulus, har lært fram i sine to eneste skriv til vår tidshusholdning. Efeserbrevet og kolosserbrevet.

gracepano.com

□□

□□